

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/279/2020
Identifikačné číslo spisu: 6317200462
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6317200462.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu A. H. F., bytom J., E. F. XX, zastúpeného Mgr. Romanom Chudým, advokátom so sídlom v Piešťanoch, Okružná 7671/1A, proti žalovanej BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom v Paríži, boulevard Haussmann 1, Francúzska republika, zapísanej v Obchodnom registri spoločností Paríž, číslo zápisu: 542 097 902, konajúcej na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ružinovská 42, IČO: 36 862 169, o zaplatenie 1 798,22 €, vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 2Csp/13/2017, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. mája 2019 sp. zn. 12Co/117/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 24. januára 2018 č. k. 2 Csp 13/2017-112 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 798,22 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že 11. februára 2015 bola medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovanej uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb č. 42738624430002 (ďalej len „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, resp. „Zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalovanej poskytnúť žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 8.000,- €. Z potvrdenia (č. l. 67, p. v. spisu) vyplýva, že žalobcovi bola dňa 16. februára 2015 poskytnutá suma 8.000,- € s tým, že celkovo zaplatil sumu 9.798,22 €.

1.1. Prvostupňový súd podrobil predmetnú Zmluvu prieskumu v zmysle zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a dospel k záveru, že Zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú mal žalobca

zaplatiť, ako aj nesprávny údaj o výške RPMN [§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z.], pretože z napadnutej Zmluvy vyplýva, že žalobca mal úver splatiť v 72 mesačných splátkach po 184,68 €, čo predstavuje spolu sumu 13.296,96 €, ale v Zmluve je uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom v sume 12.427,92 €. V dôsledku uvedeného je nutné poskytnutý úver posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z.]. Pokiaľ ide o údaj o RPMN, Zmluva deklaruje RPMN vo výške 16,98 %, avšak súd podľa údajov uvádzaných v Zmluve (dátum úver: 11.02.2015, suma: 8.000,- €, periodicita: mesačne, počet splátok: 72, splátka: 184,68 €) cez verejne dostupnú kalkulačku pre výpočet RPMN (<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>) vypočítal RPMN vo výške 19,70 %. Súd prvej inštancie konštatoval, že zo zmluvného dojednaní ani z iných súčastí Zmluvy však nevyplýva, že žalobca mal možnosť poistenie vopred odmietnuť, resp. uzatvoriť aj zmluvu bez poistenia. Žalovaná mala potom nárok len na vrátenie poskytnutej istiny v sume 8.000,- €, avšak žalobca žalovanej celkovo uhradil sumu 9.798,22 €, čo žalovaná nerozporovala, preto ohľadne sumy 1.798,22 € došlo na jej strane k bezdôvodnému obohateniu. Prvoinštančný súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej o nedostatku procesnej podmienky spočívajúcej v jej nesprávnom označení, pretože zo žaloby nevyplývalo, že by žalovanou stranou mala byť samostatná organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby, resp. priamo zahraničná právnická osoba ako právny nástupca spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a. s., preto žalobcu vyzval na opravu označenia. Danú nezrozumiteľnosť žalobca odstránil podaním zo 14. februára 2017. O trovách konaní súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobcovi, ktorý mal vo veci plný procesný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 23. mája 2019 sp. zn. 12Co/117/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. S odôvodnením odvolaním napadnutého prvostupňového rozhodnutia sa stotožnil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, konštatoval správnosť jeho dôvodov a odkázal na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku.

2.1. Podľa názoru odvolacieho súdu poplatok za poistenie, ktorý bol v Zmluve samostatne vyjadrený iba v percentuálnej výške 6,99 %, mal byť zahrnutý do RPMN, a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Poistenie ako také má žalovaná vopred predformulované v Zmluve, pričom v časti 3. Spoločné ustanovenia k Zmluve, sa nenachádza údaj o možnosti neuzavrieť toto poistenie. Z uvedeného možno len veľmi ťažko predpokladať, že žalobca, ktorému pri uzatváraní zmluvy ide predovšetkým o poskytnutie úveru, venuje pozornosť uzavretiu poistnej zmluvy spôsobom, ako prezentuje žalovaná. Informácie o poistení tvoria osobitnú písomnosť, ktorá obsahuje veľké množstvo informácií týkajúcich sa rozsahu poistenia, poistnej čiastky, poistnej doby a podobne. Poistné ako také bolo podľa názoru súdu spotrebiteľovi nanútené, pretože žalovaná, ktorá sprostredkovať poistenie, má ekonomický záujem na takomto uzavretí poistnej zmluvy; uvedené sprostredkovanie zrejme nerobí bezodplatne. Pokiaľ za takýchto okolností veriteľ so žalobcom uzavreli poistenie, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o RPMN v poistnej zmluve nie je uvedený správne, je uvedený v neprospech spotrebiteľa, keďže nezohľadňuje všetky náklady spotrebiteľa. Odvolací súd ďalej uviedol, že i keby bolo pravdivé tvrdenie žalovanej, že poistenie nespadá do celkových nákladov spotrebiteľa, potom ho mala žalovaná oddeliť od splátky. Pokiaľ ho do splátky zahrnula, je údaj o splátkach zavádzajúci a vzhľadom na uvedené okolnosti v neprospech spotrebiteľa. Za týchto okolností sú správne závery súdu prvej inštancie o tom, že v Zmluve nie je uvedená správna výška RPMN, pričom žalovaná nevyvrátila závery prvoinštančného súdu o nesprávnom výpočte RPMN. Súd prvej inštancie správne prihliadol aj na okolnosť, že nesprávne uvedená RPMN má v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch dôsledok spočívajúci v tom, že takýto spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z.), k čomu došlo aj v posudzovanej veci.

2.2. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalovanej o nedostatku jej procesnej subjektivity, odvolací súd upozornil na princíp zvýšenej ochrany spotrebiteľa ako spoločenskej hodnoty postavenej na roveň hodnôt verejného poriadku. Takáto súdna ochrana nie je o neprimeranom podporovaní spotrebiteľov, ale o zamedzení nekalosti dodávateľov. Zároveň ide o splnenie si pozitívneho záväzku štátu z medzinárodnej zmluvy o fungovaní Európskej únie prispievať aktívnou ochranou (slabšieho) spotrebiteľa v záujme

vyššej kvality života ľudí v európskom hospodárskom priestore. Z opísaného aspektu (ako náležite uviedol už prvostupňový súd) je neprijateľným striktne formalistické tvrdenie žalovanej o nedostatku žaloby spočívajúcom v nesprávnom označení žalovaného subjektu. Prístup prvoinstančného súdu, ktorý akceptoval konanie žalobcu, ktorý - nesporne ako laik v oblasti práva obchodných spoločností - primárne v žalobe označil tak právneho predchodcu žalovanej, ako aj samotnú žalovanú (najskôr s dodatkom pobočka zahraničnej banky) a v reakcii na výzvu súdu podľa ustanovenia § 292 CSP následne označenie žalovanej upravil (č. l. 35 spisu), nie je neprimeraným aktivizmom súdu (ako sa to snaží podsúvať žalovaná) naopak, (takýto prístup súdu) žiaducim spôsobom posilňuje materiálny prvok v jeho rozhodovaní. Možno preto uzavrieť, že rozobraná vada žaloby nepredstavuje nedostatok procesných podmienok konania. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolatelka“). Prípustnosť dovolania vyvodzovala zo skutočnosti, že v konaní vystupovala strana, ktorá nemala procesnú subjektivitu (§ 420 písm. b/ CSP). Zároveň namietala, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). V súvislosti s danými vadami namietala, že súd v konaní konal so subjektom, ktorý nemal procesnú subjektivitu. V danom prípade ide o neodstrániteľnú podmienku konania a súdy mali preto konanie zastaviť. Vytýkala, že súdy nesprávnym procesným postupom v rozpore s procesným právom konali so žalovanou (zmenili označenie žalovaného subjektu). V tejto súvislosti poukázala, že žalobca v žalobe označil ako stranu sporu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA pobočku zahraničnej banky, ktorá nie je nositeľom právnej subjektivity, a preto nemá ani procesnú subjektivitu. Mala za to, že v danom prípade došlo k arbitrárnemu rozhodnutiu, založenému na enormne nesprávnom výklade rozhodujúcich ustanovení CSP. Konanie s osobou, ktorú žalobca neoznačil ako žalovaný subjekt, je zmätočným súdnym konaním. Zároveň považovala odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu za nezrozumiteľné, keďže sa nevysporiadal s otázkou nedostatku procesnej subjektivity žalovanej. Žiadala, aby dovolací súd rozhodnutia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu považoval dovolanie žalovanej za nedôvodné a navrhol, aby ho dovolací súd odmietol.

5. Žalovaná v následnom písomnom vyjadrení zotrvala na podanom dovolaní.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 ods. 1 CSP.

7.1. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

7.2. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom

spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Dovolateľka v prvom rade vyvodzovala prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu.

10. Podmienkou, aby niekto mohol byť stranou v civilnom procese je, že musí byť na to spôsobilý. Spôsobilosť byť stranou v konaní znamená spôsobilosť subjektu mať procesné práva a povinnosti. Ide teda o procesnú subjektivitu. Z ustanovenia § 61 CSP vyplýva, že procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Odkazuje teda na hmotné právo. V sporovom konaní zákon za strany sporu označuje žalobcu a žalovaného (§ 60 CSP); žalobcom je ten, kto podal žalobu a žalovaným ten, koho žalobca v žalobe za žalovaného označil, a to bez ohľadu na to, či žalobca alebo žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (t. j. či mu svedčí hmotnoprávna vecná aktívna alebo pasívna legitímácia).

11. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa § 161 ods. 2 a 3 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 129 ods. 1 až 4 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

13. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

14. Podľa § 133 ods. 2 CSP právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené.

15. Podľa § 134 CSP zahraničná právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla, prípadne iným identifikačným údajom.

16. V preskúmvanej veci súdy v základnom konaní veci meritórne prejednali so žalovanou. Z podanej žaloby a zo spôsobu označenia žalovanej žalobcom je zrejmé, že tento sa domáhal ochrany voči žalovanej, ktorú v žalobe označil jej obchodným menom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA (najskôr označenie doplnené údajmi týkajúcimi sa pobočky zahraničnej banky). Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalobca (na výzvu súdu) následne označenie žalovanej upresnil (č. l. 35 spisu).

17. V podanej žalobe bola žalovaná označená obchodným menom právnickej osoby, doplneným údajmi týkajúcimi sa pobočky zahraničnej banky. Pri rešpektovaní právnej úpravy, podľa ktorej spôsobilosť byť stranou sporu majú fyzické a právnické osoby (vrátane zahraničných osôb) a naopak ju nemajú nižšie organizačné zložky podnikov (vrátane organizačných zložiek podnikov zahraničných právnických osôb), tak označenie žalovanej vyvolávalo pochybnosti o tom, či úmyslom žalobcu bolo za žalovanú označiť zahraničnú právnickú osobu (francúzsku obchodnú spoločnosť) so spôsobilosťou byť stranou sporu, alebo len slovenskú organizačnú zložku zahraničnej právnickej osoby bez príslušnej spôsobilosti.

18. Najvyšší súd už v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/143/2006, 4Cdo/365/2013 (ktorých závery sú aj naďalej použiteľné za účinnosti súčasnej právnej úpravy) vyslovil, že nedostatok podmienky konania nie je vadou žaloby z hľadiska jej správnosti či úplnosti a vada žaloby naopak nepredstavuje nedostatok podmienky konania. Nesprávnosť alebo neúplnosť označenia účastníka v žalobe je dôvodom postupu podľa § 43 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Označenie účastníka je pritom nesprávne najmä, ak chýba niektorý z jeho identifikačných znakov, napr. uvedenie sídla u právnickej osoby. Ak je účastník označený v žalobe obchodným menom právnickej osoby a jej právnou formou, bez uvedenia jej sídla, potom aj keď za týmito údajmi nasleduje údaj o jej organizačnej zložke, ide o vadu žaloby a povinnosťou súdu je pokúsiť sa o jej odstránenie postupom podľa § 43 OSP (terajšie ustanovenie § 129 CSP). Najvyšší súd zároveň v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/143/2006 vyslovil, že podľa tohto ustanovenia sa postupuje tiež vtedy, ak v žalobe nie je jednoznačne vyjadrené, či bola za účastníka označená právnická osoba alebo jej organizačná zložka. Aj z ďalších rozhodnutí najvyššieho súdu vyplýva, že nesprávnosť, neúplnosť, nezrozumiteľnosť označenia strany sporu v žalobe je dôvodom pre postup podľa § 129 CSP (por. sp. zn. 3Cdo/241/2012, 5Cdo/441/2015, 5Cdo/725/2015, 7Cdo/94/2016).

19. V tejto súvislosti dovolací súd zároveň poukazuje aj na závery prijaté Ústavným súdom Slovenskej republiky (ktoré sú relevantné aj z hľadiska výkladu § 129 CSP), že výklad a používanie § 43 ods. 1 a 2 OSP musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd musí vykladať a používať citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Interpretáciou a používaním tohto ustanovenia nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP). Občianske súdne konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie (§ 3 OSP). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Sám Občiansky súdny poriadok to vyjadruje tak, že umožňuje odmietnuť podanie podľa § 43 ods. 2 len vtedy, ak v konaní nemožno pre nedostatky podania pokračovať. Pokračovanie v konaní treba chápať ako možnosť súdu konať a rozhodovať bez zásadnejších prekážok, akými sú neodstrániteľné alebo neodstránené nedostatky podaní (II. ÚS 154/08, I. ÚS 361/2010).

20. Je tak zrejmé, že v danom prípade nešlo o nedostatok podmienky konania (tak ako tvrdí žalovaná), ale o vadu žaloby týkajúcu sa označenia žalovaného subjektu. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že označenie žalovanej v podanej žalobe bolo nepresné, keď žalobca ako žalovanú označil spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, ku ktorej uviedol údaje pobočky zahraničnej banky, so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 47 258 713. V reakcii na výzvu súdu však následne označenie žalovanej upravil ako BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713.

21. V dôsledku procesnej aktivity žalobcu došlo k odstráneniu nejasností ohľadom žalovaného subjektu

(keď presne špecifikoval subjekt žalovanej), na základe ktorej mal súd zrejmé, ktorý subjekt je v konaní žalobcom žalovaný a s ktorým v konaní koná, preto nebol potrebný ani postup súdu podľa § 129 CSP. Je tiež zrejmé, že žalobcom označená žalovaná strana sporu je subjektom s procesnou subjektivitou.

22. Súd nižšej inštalcie v danom prípade správne rozlišovali medzi nedostatkom procesnej podmienky a vadou žaloby ako navzájom nezameniteľnými pojmami procesného práva, samostatne upravenými, ktoré majú odlišné dôsledky a s ktorými sa spája aj rozdielny postup súdu, správne konanie nezastavili a správne konali (po upresnení žalobcom) s označeným subjektom na strane žalovanej, ktorý má procesnú subjektivitu.

23. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v konaní na strane žalovanej vystupoval subjekt, ktorý má procesnú subjektivitu. Námietka dovolateľky týkajúca sa vady v zmysle § 420 písm. b/ CSP je preto nedôvodná.

24. Dovolateľka v dovolaní zároveň vyvodzovala prípustnosť dovolania aj na základe ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalovanej, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti.

26. Žalovaná namietala, že procesným postupom súdov nižšej inštalcie došlo k zásahu do jej práva na spravodlivý súdny proces. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

27. Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 420 písm. f/ CSP sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cd/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017, 8Cdo/85/2018). Pojem „procesný postup“ nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu; je ním len samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (1Cdo/228/2017, 2Cdo/220/2017, 3Cdo/110/2017, 4Cdo/128/2017, 5Cdo/45/2018, 7Cdo/35/2018, 8Cdo/56/2017, 1VCdo/2/2017). Otázku ústavnej súladnosti právneho záveru odvolacieho súdu založeného na takomto chápaní pojmu „procesný postup súdu“ posudzoval ústavný súd (I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018), nezistil však žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu pri rozhodovaní o dovolaní nemajúci oporu v zákone.

28. V danom prípade žalovaná v súvislosti s vadou § 420 písm. f/ CSP v prvom rade namietala, že súdy s ňou nesprávne konali ako so subjektom konania, keďže nebola žalobcom označená ako strana sporu. Výtýkala, že súdy nesprávnym procesným postupom v rozpore s procesným právom konali so žalovanou (zmenili označenie žalovaného subjektu). Mala za to, že konanie s osobou, ktorú žalobcovia neoznačili ako žalovaný subjekt, je zmätočným súdnym konaním. Zároveň považovala odôvodnenie

rozhodnutie odvolacieho súdu za nezrozumiteľné, keďže sa nevysporiadal s otázkou nedostatku procesnej subjektivity žalovanej.

29. Z vyššie uvedených bodov tohto rozhodnutia dovolacieho súdu (viď body 10 až 22) vyplýva, že sudy nižšej inštancie sa nedopustili ani nesprávneho procesného postupu. Keďže žaloba trpela vadami v označení žalovaného subjektu, bolo nevyhnutné, aby došlo procesne súladným postupom k odstráneniu väd podanej žaloby (§ 129 CSP). Žalobca na výzvu súdu odstránil túto vadu upresnením označenia žalovaného subjektu. Po odstránení vady žaloby tak sudy nižšej inštancie správne konali so žalovanou ako v konaní žalovaným subjektom, ktorý má procesnú subjektivitu. Námietka dovolateľky, týkajúca sa dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP, je preto nedôvodná.

30. Pokiaľ dovolateľka v súvislosti so zaťažením konania vadou v zmysle § 420 písm. f/ CSP zároveň namieta nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, a to z dôvodu, že sa nevysporiadal s ňou namietaným nedostatkom podmienky konania spočívajúcim v nedostatku procesnej subjektivity žalovaného subjektu, dovolací súd uvádza nasledovné.

31. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľky, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím prvoinštančného súdu, nemožno považovať za neodôvodnený. V prejednávanej veci sa odvolací súd v odôvodnení svojho (dovolaním napadnutého) rozhodnutia v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci. Odvolací súd konštatoval správnosť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v podstatných bodoch naň odkázal.

31.1. Dovolací súd s ohľadom na tvrdenia žalovanej uvádzané v podanom dovolaní zdôrazňuje, že sudy sa taktiež vysporiadali aj s jej námietkou týkajúcou sa procesnej subjektivity žalovaného subjektu (viď body 16 a 17 odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorého odôvodnením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil).

32. Dovolací súd uvádza, že v danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre záver o prípustnosti a dôvodnosti uplatneného mimoriadneho prostriedku dovolateľkou s poukazom na § 420 písm. f/ CSP.

32.1. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

33. Najvyšší súd vzhľadom na to dospel k záveru, že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220, 393 CSP). Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky.

34. Na základe vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovanej nie je podľa § 420 písm. b/ a f/ CSP prípustné, preto jej dovolanie ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

35. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.